

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

ออกอุทรินุสธรรม

ชั้น ๕ รูปได้แก่ร่างกายนี้ เรียกว่ารูป เวทนา ความสุข ความทุกข์ เฉย ๆ มีอยู่ในชั้นนี้ เรียกว่าเวทนาชั้น เวทนามีสองอย่าง อยู่ในจิตก็มี ในชั้นก็มี สัญญา ความจำได้ หมายถึง จำที่นั่นที่นี้ จำชื่อจำเสียง อย่างเราเรียนหนังสือจำได้ เรียกว่าสัญญา ผู้ที่ยังไม่เคยรู้ชั้น ๕ ก็ให้ทราบเสีย ที่อธิบายนี้พูดถึงเรื่องชั้น ๕ แจงเป็นหนึ่งเป็นสอง รูปชั้นอันหนึ่ง เวทนาชั้น เป็นสอง สัญญาชั้น เป็นสาม จำนั้นจำนี้ สังขารชั้น เป็นสี่ ความคิดความปรุงอะไร ๆ วิญญาณชั้น เป็นห้า ตากระทบรูป ความรู้เกิดขึ้นจากสัมผัสนั้น นี้เรียกว่าวิญญาณ ทั้งหมดเรียกว่าชั้น ๕

ชั้น ๕ ปรกติเป็นสมบัติของกิเลสของวิภูจักร เป็นเครื่องมือของกิเลสมาร้อยเปอร์เซ็นต์เลย เมื่อได้บำเพ็ญธรรมเข้า ธรรมก็อาศัยชั้น ๕ นี้ละบำเพ็ญความดีงาม ส่วนกิเลสมันเอาไปใช้เป็นประจำ ธรรมนี้ได้ใช้บ้างเมื่อยังไม่มีกำลังมาก สัญญาชั้นที่เราว่านี่มันจำอะไรไม่ค่อยได้นะ หลงลืม ๆ แต่สังขารชั้นไม่ปรากฏว่าเปลี่ยนไปเลย เพราะใช้ความปรุงนั้นปรุงนี้ ไม่เห็นว่าสังขารปรุงผิดปรุงพลาดอะไร แต่สัญญาผิดพลาดตลอด สังขารนี่ก็เป็นเครื่องใช้เหมือนกันแต่ไม่คร่ำคร่านะ สังขารคิดได้ปรุงได้ตลอด นี้เรียกชั้น ๕ ชั้นระทวนแปลไว้เป็นสองนัย ถ้าเป็นรูปเป็นร่างนี้เรียกว่ากอง ชั้นระแปลว่ากอง ถ้าเป็นหนังสือ แปลว่า หมวด เป็นหมวด ๆ ไป

เราพูดถึงเรื่องชั้น ๕ นี้บรรดาพี่น้องทั้งหลายอาจไม่เข้าใจ คำว่าชั้น ๕ ที่พูดนี้ รูปคือร่างกายของเราเรียกว่ารูปชั้น ทุกข์ สุข เฉย ๆ เกิดอยู่ภายในร่างกาย เรียกว่าเวทนาชั้น เวทนาชั้น สุข ทุกข์ เฉย ๆ นี้เรียกว่าเวทนา เวทนาชั้นไม่พูดถึงเรื่องจิต เวทนาชั้นเข้าได้ถึงจิต สัญญา ความจำได้ หมายถึง จำนั้นจำนี้ สังขาร ความคิดความปรุง วิญญาณ ตามองเห็นรูปรูปร่าง เสียง กลิ่น รส เข้ามาสัมผัสรู้ พอสิ่งนั้นผ่านไปก็ดับไป ๆ เรียกว่าวิญญาณ ความรู้ รู้ชัดเวลาสิ่งที่มาสัมผัส นี้เรียกว่าชั้น ๕

ปรกติชั้น ๕ นี้เป็นสมบัติของกิเลส ธรรมมีแทรกแต่ไม่ค่อยปรากฏตัว เวลาเราจะทำความดีงามก็อาศัยชั้นนี้ไปทำ ส่วนให้กิเลสไปทำนี่มันมากต่อมาก เอาไปทำงานเพื่อตัวมันเอง จึงเรียกว่าชั้นนี้เป็นสมบัติของกิเลส ทีนี้เวลาบำเพ็ญธรรมไป ธรรมจะเริ่มมีขึ้นภายในใจ เช่นเดียวกับกิเลสมีอยู่ภายในใจ ธรรมก็มีอยู่เหมือนกันเป็นแต่เพียงว่ากำลังยังไม่มาก หากอยู่ด้วยกัน เวลาบำเพ็ญมากเข้า ๆ ธรรมก็มีกำลังมากขึ้น ๆ การสร้างคุณงามความดีทุกประเภทจะมีมากขึ้นหนักขึ้น ๆ นี้เรียกว่าธรรม ถ้าเป็นฝ่ายกิเลสแล้วหนักไปทาง

ฝ่ายกิเลส หมุนไปตามความโลภ หมุนไปตามความโกรธ หมุนไปตามราคะตัณหาเหล่านี้ เป็นต้น นี่เรียกว่าหมุนไปตามกิเลส ผลจะเป็นฟินเป็นไฟขึ้นมา เรียกว่าขั้นนี้กิเลสเอาไปใช้

ที่นี้เวลาเราบำเพ็ญธรรมหนักขึ้น ๆ ขั้นนี้ธรรมจะนำไปใช้มากกว่ากิเลส แต่ก่อนมีแต่กิเลสใช้เป็นพื้นฐานเลยตลอด ที่นี้เวลาบำเพ็ญธรรม ธรรมมีความสามารถแก้กล้าขึ้น โดยลำดับ มันหากรู้ในตัวเองในจิตนั้นแหละ จิตหมุนไปในทางธรรม หมุนเรื่อย ๆ กิเลสเอาไปใช้น้อยมาก แต่ก่อนมีแต่กิเลสใช้เป็นพื้นฐานเลย ต่อมาเป็นธรรม ธรรมก็ใช้แต่เหมือนว่าไปเยี่ยมเขา ไปหมอบไปขอเขาขอกิเลส ที่นี้บทเวลาธรรมสร้างตัวขึ้นมาจากเครื่องมือคือขั้นนี้แหละ สร้างตัวขึ้นมาเป็นความดีงามแล้วหนักขึ้น ๆ ต่อไปธรรมก็เป็นเจ้าของขึ้นมา เหมือนว่าเป็นเจ้าของขึ้นมาเรื่อย ๆ

หนักเข้า ๆ ธรรมก็เลยเป็นอำนาจอัตโนมัติในตัวเองที่จะบังคับขั้นทำงานอะไร ทั้งนั้น เหมือนกับกิเลสบังคับขั้นทำงานของมันโดยอัตโนมัติ มันอยากคิดอยากปรุงอยากรู้ อยากเห็นอยากดูอะไร กิเลสบงการ ๆ โดยเราไม่รู้สีกตัว นี่เป็นเรื่องของกิเลสทำงานบนหัวใจสัตว์โดยอัตโนมัติของมัน เวลาธรรมของเรายังไม่มีการมากก็ต้องอาศัยแย่งชิงกับกิเลสมาใช้ ๆ มาใช้หนักเข้า ๆ ธรรมมีการมากขึ้น ที่นี้ธรรมเริ่มเป็นอัตโนมัติขึ้นมา คือจะสร้างความคุณงามความดีโดยอัตโนมัติภายในขั้นนี้แหละ ความคิดความปรุง ความจำได้ หมายรู้อะไร หมุนไปทางธรรม ๆ ไปหมด ธรรมนำไปใช้ ที่นี้ก็เข้าถึงจิตที่มีธรรมเป็นกำลัง กล้าแข็งขึ้นมาแล้ว ความคิดที่ออกจากใจนี้จะเป็นธรรมไป เกือบจะว่าล้วน ๆ เลย กิเลสโผล่ขึ้นมาไม่ค่อยได้ เป็นธรรมขึ้นมาเรื่อย ๆ เป็นอัตโนมัติ

เมื่อก้าวถึงขั้นธรรมมีการเต็มที่แล้ว ยังไงจะไม่อยู่ รอแต่วันเวลาที่จะก้าวเข้าถึงจุดหมายปลายทางเท่านั้น นี่เป็นธรรมอัตโนมัติ คือมันคิดมันปรุงแต่เรื่องแก้กิเลสสังหารกิเลสโดยถ่ายเดียว ที่จะสังสมกิเลสไม่มี ธรรมขั้นนี้ไม่มีที่จะสังสมกิเลส มีแต่สังหารกิเลสเป็นอัตโนมัติ ๆ เรื่อย ๆ นี่เป็นสติปัญญาอัตโนมัติ ที่นี้เมื่อหนักเข้า ๆ สติปัญญานี้กลายเป็นมหาสติมหาปัญญาที่แหลมคมละเอียดมากในจิตดวงนี้ ที่นี้ชิมไปเลย เรื่องสังหารกิเลสนี้ ชิม ไม่ได้ยาต้อบแต่บ ๆ เหมือนสติปัญญาอัตโนมัติ สติปัญญาอัตโนมัตินี้แก้กิเลสโดยลำพังก็ตามแต่เหมือนเขาพยาบาลต้อบแต่บ ๆ พอถึงมหาสติมหาปัญญาแล้วชิมไปเลย

ดูให้ดีนะหัวใจนี้ พูดยุติเราไม่ได้มาอุตริ มีแต่เขาว่าเราต่างหากว่าเราอุตริ เราเอาความจริงมาพูด คำว่าอวดอุตริมนุสธรรม คืออวดอรรถธรรมที่เป็นของเลิศเลอที่ไม่มีในตน แล้วนำมาอวด ที่เขาว่าอวดอุตริมนุสธรรม คือธรรมนั้นไม่มีในตัวเองแต่นำมาอวดมาคุยโม้มาโกหกเขา พวกเขารู้ใจที่ว่าอวดอุตริมนุสธรรม บางคนจะไม่เข้าใจ ธรรมนี้เป็นธรรมสูงสุดของมนุษย์เราที่กราบไหว้บูชามาตั้งกับตั้งกลับแล้ว และธรรมนี้ไม่มีในตน แต่คนนั้น

นำออกมาอวด ว่าเรารู้มันรู้มันเรื่อย คีล สมภาสิ ปัญญา วิชชา วิมุตติหลุดพ้น เจ้าของไม่รู้บอก ว่ารู้ว่าเห็น นี่เรียกว่าอวดอูตรีมนุสธรรม ธรรมเมื่อถึงขั้นนี้แล้ว เรื่องธรรมทั้งหลายจะเกิด หนักขึ้นๆ เกิดภายในใจ นี่ผู้ปฏิบัติ ผู้ขึ้นเวทีต่อกรกับกิเลสประเภทต่างๆ เท่านั้น จะรู้แง่ หนักเบาของกิเลส เช่นเดียวกับนักมวยเขาขึ้นต่อกรกัน ขึ้นต่อกรกันเพียงหนเดียวรู้ความ แยกกายและน้ำหนักของคู่ต่อสู้ในเวลาเดียวกันเลย

อันนี้ก็เหมือนกันเรื่องของกิเลสกับธรรมพดกัน รู้น้ำหนักๆ ของกันและกันไปโดย ลำดับ คำที่ว่าอวดอูตรีมนุสธรรม คือธรรมที่หลงตาเทศน์อยู่ทุกวันนี้กำลังจะถูกฟ้อง เขา จะฟ้องหลงตาบ๊วว่าอวดอูตรีมนุสธรรม แล้วจะปรับอาบัติปาราชิกหลงตาบ๊ว หลงตาบ๊ว เวลานี้กำลังอยู่ในระหว่างผู้ต้องหา เขาจะฟ้องหรือไม่ฟ้องเราก็รอฟัง แต่การอูตรีนี้เราอูตรี เรื่อย เทศน์ตลอดเวลา เขาว่าไม่มีในตน เรามีเต็มหัวใจ มันเข้ากันไม่ได้ใช่ไหมละ เขาว่าไม่มีในตนที่ว่าอวดอูตรีมนุสธรรม คือธรรมที่ไม่มีในตนแต่อวดขึ้นมา ว่าตนรู้ตนเห็นตนฉลาด แต่ธรรมที่เรานำมาแสดงนี้มีเต็มหัวใจเรา

เอา ฟังกันให้ตื่นะ อยากให้อัตว์นั้นมาฟังด้วย โคตรพ่อโคตรแม่มีมิ่งมีไหมธรรม ประเภทนี้อยากว่าฉัน เรามีคนเดียวมันไม่มีน้ำหนัก คำว่าโคตรพ่อโคตรแม่เราไม่ได้ หมายถึงจะสาปจะแช่งให้เป็นเหมือนโลกนะ คือยกเป็นน้ำหนัก คนเดียวมันไม่มีน้ำหนัก ให้อีกโคตรแซมมันมีน้ำหนัก นี่ก็บอกให้อีกโคตรยกแซมมาฟัง หลงตาบ๊วกำลังอวดอูตรี มนุสธรรมอยู่เวลานี้ กระจายทั่วโลกแล้วนะเวลานี้ ถอดออกมาจากหัวใจ หลงตาบ๊วมีพูด ให้ชัดเจน ทุกสิ่งทุกอย่างที่เทศน์ออกมาสอนโลกนี้เต็มหัวใจ ถอดออกมาสอนเต็มหัวใจๆ สอนโลกด้วยความเมตตาล้วนๆ เสียด้วย เต็มเม็ดเต็มหน่วยทุกอย่าง

ธรรมทุกชั้นที่เราสอนโลกเราไม่มีแ่งสงสัย สอนด้วยความถูกต้องแม่นยำทุกอย่าง เข้าใจหรือที่ว่าอวดอูตรีมนุสธรรม ธรรมไม่มีในตน เรามีเต็มหัวใจเรา เราสอนเต็มหัวใจ เราปฏิบัติมารอดเป็นรอดตาย ได้ธรรมมาเป็นขั้นๆ จนกระทั่งถึงขั้นที่ว่านี้ ที่นี้เปิดออกเลย เทียว เขาว่าไม่มีในตน มีไม่มีก็ช่างโคตรพ่อโคตรแม่มี มิ่งไม่เคยปฏิบัติ กุปฏิบัติ โคตร พ่อโคตรแม่ไม่เคยปฏิบัติก็ตามแต่ปฏิบัติกูรู้ เข้าใจไหม นี่ภาษาธรรม เข้าใจแล้วนะ คือ เราปฏิบัติเรารู้ โลกเขาถือถ้าโคตรนั้นโคตรนี้เขาถือเป็นเสนียดจัญไร เป็นความสาป ความแช่ง ว่ากันอย่างเจ็บอย่างแสบนะ แต่ธรรมไม่มีอย่างนั้น เอาเป็นน้ำหนักเท่านั้นเอง ยกมาเป็นน้ำหนักๆ ที่จะไปพูดแบบโลก มีความรู้สึกแบบโลกเขา ธรรมไม่มี ผิดกันอยู่ตรง นี้

อย่างที่หลงตาบ๊วยกโคตรพ่อโคตรแม่ มันเป็นเรื่องตกลงไปด้วยนะ ทางธรรม คือ ไม่มีอะไรที่จะไปเป็นข้าศึกต่อโลก ถ้ายกก็เป็นน้ำหนักขึ้นมาเพื่อธรรมเท่านั้นเอง พวกกัน เข้าใจเอานะ ไม่งั้นจะไม่เข้าใจ เรากำลังอยู่ระหว่างผู้ต้องหา เขาจะฟ้องเมื่อไรก็คอยฟังไป

แหละ ถ้าฟ้องมาไม่เข้าท่าเราจะจับมันมัดใส่คุกใส่ตารางหมดทั้งโคตรมันเลย มันคนเดียวมาฟ้องไม่พอ ผิดก็ต้องผิดไปทั้งโคตร ยกมาทั้งโคตรมัดใส่คุกใส่ตาราง แล้วเราจะโทรศัพท์ไปถึงนรกอเวจีเข้าให้ยมบาลมารับไป ยมบาลจะรับได้ไหมคนประเภทนี้ ให้ถามเสียก่อน เราจะถามไปทางยมบาล นี้อวดอุตริใหม่นี้ เอาละวันนี้พูดเท่านั้นละ ให้พากันทราบเสียว่าอุตริคืออะไร คือธรรมที่เลิศเลอของมนุษย์สูงสุด อุตริสูงสุด มนุษย์ทั้งหลายเกิดทุนสูงสุดเลย แต่ธรรมอันนี้ไม่มีในตน แล้วไปอวดว่ามีอย่างนั้นๆ นั่นเรียกว่าอวดอุตริ ถ้าพระปรับโทษเป็นปาราชิก นี่หมายถึงว่าไม่มีในตนนะ ถ้ามีในตนก็ไม่มีปัญหาอะไร อันนี้ไม่มีในตนไปอวดเฉยๆ ถ้ามีในตนจะว่าไง ก็แล้วแต่จะพิจารณาเถอะ

โยม พวกหนอนแทะกระดาศทั้งหลายถามว่า จะรู้ได้ยังไงว่าองค์ไหนเป็นพระอรหันต์จริง

หลวงตา อยากรู้ก็ปฏิบัติเอาสิ สนฺทิกฺขุญฺโง ประกาศให้ฟังอยู่ทุกคนฯ พระพุทธเจ้าประกาศว่า สนฺทิกฺขุญฺโง ผู้ปฏิบัตินั้นและรู้ด้วยตนเอง ผู้ไม่ปฏิบัติเป็นหนอนแทะกระดาศตายไปตลอดกัปตลอดกัลป์ มันก็เป็นหนอนแทะกระดาศอยู่ชั้นแหละ บอกอย่างนั้นซิ

โยม สมัยพ่อแม่ครูจารย์ยังเรียนปริยัติอยู่ เวลาเห็นท่านอาจารย์มันทำไมรู้ว่าเป็นพระอรหันต์ พิจารณายังไงอะ

หลวงตา ก็พวกนั้นเขาไม่ได้เห็น เราเป็นคนเห็นนี่ ความรู้ความเห็นคำพูดคำจาออกจากเราผู้เห็น เขาไม่รู้ไม่เห็นจะว่าไง หรือจะให้ยกน้ำหนักอีก หมดทั้งโคตรเขาไม่รู้ มันก็เหมือนกัน โอ๊ย เรื่องที่เราทราบนี่ คือบรรดาลูกศิษย์ลูกหาที่ไปหาท่าน มีแต่พระปฏิบัติฯ ใครไม่ได้เข้าถึงท่านง่าย ๆ แลหะหลวงปู่มัน เป็นนิสัยของท่านอย่างนั้นมาดั้งเดิม ท่านไม่ยุ่งกับใคร ประชาชนญาติโยมท่านไม่เล่นด้วย แม้แต่พระท่านก็ไม่เล่น ท่านเข้าไปอยู่ในป่าในเขา แต่พระผู้ตั้งใจปฏิบัติธรรมอย่างแท้จริง อยู่ที่ไหนมันก็ขุดเข้าไปค้นเข้าไปไปเจอท่านฯ อยู่กับท่าน ครั้นอยู่กับท่านแล้วก็ได้ยินได้ฟังเป็นธรรมดา ได้ยินได้ฟังในธรรมทุกชั้น

ธรรมตาอาจารย์กับลูกศิษย์เหมือนพ่อแม่กับลูก ลูกที่ไว้ใจได้พ่อแม่เอาเงินไว้ที่ไหนบอกกับลูก นอกจากลูกอันธพาลบอกมันไม่ได้นะ ถ้าพวกเราเป็นอันธพาลนี้ก็บอกไม่ได้ ถ้าเป็นผู้ตั้งใจต่ออรรถต่อธรรมได้ ทีนี้เวลาพระทั้งหลายเข้าไปฟังอรรถฟังธรรมจากท่านฯ ออกมาๆ ไม่น้อยๆ นะบรรดาวงกรรมฐาน ครูบาอาจารย์ทั้งหลายเข้าไปอยู่ในป่าในเขากับท่านฯ แล้วออกมาๆ องค์ไหนมาก็มาพูดเสียงเดียวกัน ว่าท่านพระอาจารย์มันไม่ใช่พระธรรมดา ไม่ใช่พระธรรมดาแล้วเป็นพระอะไร เป็นพระอริยะ คำว่าอริยะก็มีหลายชั้น อริยะเจ้ามี ๔ จำพวก พระโสดาก็เป็นอริยะ สกิทาคาก็เป็นอริยะ อนาคาก็เป็นอริยะ อรหันต์ก็

เป็นอริยะ ท่านอยู่ในอริยะชั้นใด ชั้นสุดท้าย ใครก็มาลงจุดนี้ ไม่มีใครจะอยู่จุดอื่นละ ชั้น
ชั้นสุดท้าย บรรดาครูอาจารย์ทั้งหลายมาได้ยินได้ฟังจากท่าน นั่นละครั้นฟังเข้า ๆ ถึง
ในตัวของเราไม่เป็นพระอรหันต์ก็เชื่อว่าท่านเป็นพระอรหันต์ได้สบาย นี่ละเรื่องมัน

ฟังอีกมากนะเรา เราเชื่อท่านมาตั้งแต่เราเป็นเด็ก ชื่อเสียงท่านโด่งดังอยู่ที่อำเภอ
บ้านฝื่อ อำเภอท่าบ่อ ที่ไปสร้างวัดอรุณญิกาวาสทุกวันนี้ ท่านเองเป็นคนสร้าง เป็นดง
ทั้งนั้น เตี้ยวันนี้ก็อยู่กลางตลาดแล้วละ นั่นละชื่อเสียงท่านโด่งดังมาแต่โน้น จนกระทั่งไปเห็น
ท่านวันนั้นแล้ว แหม ชั่งนะ จิตไม่ไปไหนเลยวันนั้น อยู่ด้วยความเอิบอ้อมทั้งวันเลยเที่ยว
แปลกอยู่นะ เกิดมาไม่เสียชาติ มันเป็นในตัวเอง ภูมิใจในตัวเอง เกิดมาไม่เสียชาติเป็น
มนุษย์ วันนี้เราได้พบพระอรหันต์แล้วอย่างถึงใจ ๆ เพราะฟังมามากต่อมากเรื่องท่านเป็น
พระอริยะเป็นอรหันต์นี้ นั่นละไปพบท่านครั้งแรก โห ความเอิบอ้อมในจิตใจ วันนั้นไม่ไป
ไหนนะจิต ป่วนเปี้ยน ๆ อยู่กับว่าท่านอาจารย์มันเป็นพระอรหันต์ พอใจกับท่าน

นี่พูดถึงเรื่องที่คุณเชื่อท่านอาจารย์มัน ไม่ได้เชื่อสุ่มสี่สุ่มห้านะ ผู้ไปศึกษาจากท่านมา
แต่ครูอาจารย์ผู้มุ่งธรรมมุ่งธรรม มรรคผลนิพพานทั้งนั้น แล้วใครไปหาท่าน ท่านมีแต่
ธรรมของจริงท่านก็เทศน์ให้ฟัง ๆ ได้ธรรมของจริงออกมาก็ฟังหัวใจชิ เวลามีคนมาถาม
หรือไม่ถามก็ตาม ว่าท่านอาจารย์มันไม่ใช่พระธรรมดา เป็นพระอริยะ ชั้นสุดท้าย โสดา
สกิทา อนาคา อรหันต์ นี่เป็นพระอริยะทั้งนั้น ว่าเป็นพระอริยะชั้นสุดท้าย เอา ใครอยากจะ
รู้ภูมิของท่านว่าท่านมีธรรมะขนาดไหน ๆ มีแต่แห้ว ๆ อยู่ข้างนอกทั้ง ๆ ที่ธรรมไม่เคยเข้า
มาสัมผัสตัวตัวเองเลยอย่างนี้ มันโง่ที่สุดคนประเภทนั้น

ต้องให้รู้ในตัวเอง เช่นนักมวยเขาขึ้นต่อกัน ต่างคนต่างเก่ง นักมวยขึ้นต่อกัน
ทั้งสองคนนั้นเขาจะไม่กลัวกัน นักมวยต่อยกันเขาไม่กลัวกันนะ ถ้ายังกลัวอยู่เขาไม่ต่อย
คนไหนก็จะเอาแต่ชนะ ๆ นักมวย แชมเปียนก็แชมเปียนเถอะไม่มีกลัวกัน อันนี้ธรรมะเมื่อ
เข้าถึงใจ ๆ ด้วยกันแล้วจะไปกลัวกันอะไร นอกจากความปิติยินดี ใจเรื่องกลัวกันไม่มี เมื่อ
เข้าถึงใจแล้วอะไรก็ไม่เห็นธรรมไปได้ เราพูดจั่ง ๆ อย่างนี้เลย เรายังไม่ตาย ใครจะเอาคอ
เราไปตัดก็ตัดได้เลย ที่จะให้เราสะทกสะท้านในการพูดออกมาไม่มีเลย เอ้า ขาดก็ขาดไป
ด้วยความจริงของธรรมที่เต็มในหัวใจ แน่ก็เป็นอย่างนั้น

จะหาเรื่องราวฟุ้งร้องมาแบบไหนมันก็ปากอมขี้ ขี้โลก ขี้โกรธ ขี้หลง เราปาก
อมธรรม แน่ ธรรมกระจายไปไหนเป็นความสุขความเจริญสงบร่มเย็นแก่โลกผิตไปไหน
พิจารณาซิ ก็เท่านั้นเอง คนที่จะหาเรื่องคนอื่นมันไม่ได้ดูหัวใจตัวเอง คนที่มองดูหัวใจ
ตัวเองจะรู้ทั้งผิตทั้งถูกขึ้นไปโดยลำดับภายในหัวใจตัวเอง ส่วนกิเลสมันจะไม่ให้มองตัวเอง
มันให้มองข้างนอก ว่าคนนั้นเป็นยังไง คนนี้เป็นยังไง มีแต่คอยจะยกโทษยกกรรม ถ้าดีก็ชม
บ้าง ส่วนมากมักจะยกโทษตลอด ยกตัวขึ้นเป็นคนดีเหยียบคนอื่นไป นี่คือเรื่องกิเลสตัว

ร้ายกาจที่สุด เป็นมหาภัยต่อโลกต่อชาติ เป็นคนที่รักโลก คนที่หาความดีไม่ได้เลย พวกกัน
จำเอานะ ใจดวงนี้สำคัญนะ เวลาความชั่วได้ปิดหัวใจมันแล้ว มันเสกตัวเองขึ้นเป็นทองทั้ง
แห่งไปเลย เอาธรรมมาเป็นมูตรเป็นคูไปอย่างนั้น ทั้งที่ไม่เป็นความจริงมันก็เอามาทำได้
ทองคำก็เป็นทองคำจะเป็นมูตรเป็นคูได้ยังไง ความจริงเป็นอย่างนี้ ที่นี้มูตรคูก็ต้องเป็น
มูตรคูจะเป็นทองคำได้ยังไง นี่ละความจริงมีฝักมีฝายอย่างนั้น ความชั่วกับความดีเทียบ
กันได้อย่างนี้ ขอให้ท่านทั้งหลายนำไปปฏิบัตินะ

โลกเวลานี้มันกลายเป็นโลกจอมปลอม เมื่อวานนี้ก็ได้เทศน์ถึงเรื่องธนัตถ์ปลอม
มันปลอมอยู่กับผู้ใด อยู่ในเมืองไทยก็ปลอมอยู่ในเมืองไทยเรานี่ คนปลอมคนจริง ความ
จริงที่รับรองกันทั่วโลกดินแดนให้เกิดความสงบร่มเย็นอยู่กันเป็นผาสุก นี่คือความจริง
ความดี ถ้าความจอมปลอมเข้ามามันพลิกแพลงเปลี่ยนแปลงหลายส้นพันคม กลายเป็น
พินเป็นไฟเผาไหม้กันไปได้หมด นี่ธนัตถ์ปลอม คนปลอมคนมหาภัย เป็นอย่างนี้นะ พา
กันจำเอา

มาเมื่อไรนี่ (เมื่อเช้านี้คะ) เลยกำแพงไปแล้วยัง เราก็เห็นใจนะ ไม่ว่าใครละถ้าลง
มันเป็นอยู่ในใจมันเป็นเองนะ มันเข้าใจ นี่ละธรรมเมื่อได้เข้าถึงใจ ถึงใจเต็มเหนียวๆ แล้ว
มันจะหมุนตลอดเลย ออกตลอด ผู้ปฏิบัติธรรมเข้าถึงธรรมขั้นสูงไปเป็นลำดับลำดับแล้ว
จิตนี้จะหมุนจี่เลย จะไม่ลง หมุนเรื่อย ๆ นั้นเรียกว่าธรรมเป็นอัตโนมัติ แก้กิเลส ฆ่ากิเลส
เป็นอัตโนมัติในอิริยาบถทั้งสี่ เว้นแต่ขณะหลับ นอกนั้นเป็นเวลาทีธรรมกับกิเลสพัดกันโดย
อัตโนมัติ คือธรรมนั้นละฆ่ากิเลส คู้ยี่เขี่ยขุดคั่นหามาฆ่า ฆ่า ๆ ตลอด แต่ก่อนมีแต่กิเลสฆ่า
พอธรรมเข้าถึงขั้นนี้แล้วกิเลสนี้หมอบ หมอบเท่าไรก็ไม่พ่น ไม่วาระนี้ก็วาระต่อไปต้องเจอ
กันจนได้ ขาดสะบั้นไปจนได้ เพราะทางนี้คู้ยี่เขี่ยขุดคั่นไม่หยุด นั้น

นี่ละธรรมอยู่ในใจ ให้ท่านทั้งหลายจำเอาไว้ นี่อวดอุตริหรือไม่อวดที่พูดอยู่เวลานี้
ฟังซิ นี่ละเวลาธรรมมีในใจ ธรรมเป็นอัตโนมัติในการฆ่ากิเลส จนกระทั่งกิเลสขาดสะบั้นไป
โดยสิ้นเชิง ธรรมประเภทนี้จึงจะระงับตัวเองโดยไม่มีใครบอก ที่นี้เวลากิเลสทำงานบน
หัวใจสัตว์เพื่อทำลายทรมาณสัตว์ทุกสิ่งทุกอย่างก็เป็นอัตโนมัติเหมือนกัน สัตว์โลกนี้มีกิเลส
ครองใจเป็นอัตโนมัติ ทำงานเพื่อมันทั้งนั้นเป็นอัตโนมัติ ไม่มีใครทราบ เรื่องเหล่านี้ไม่มี
ใครทราบ เราเองก็ไม่เคยทราบ แต่เวลาหัวใจนี้มันหมุนเข้าสู่ธรรมนี้ชิมันถึงได้เข้าใจ ไม่ได้
หลับได้นอนทั้งคืนทั้งวันจนไปหาพ่อแม่ครูจารย์มัน

ที่แรกท่านเขกลงเขียง มันติดสมาธิ ไปเมื่อไร ท่านมหาสบายดีหรือ ใจสงบดีหรือ
สงบดีอยู่ ว่างี้เรา มันเป็นอย่างนั้นนี่นะ ครั้นนานเข้าๆ บทเวลาท่านจะเอาเราไม่รู้แน่ ท่าน
เตรียมมีดอีโต้จับไว้ ท่านมหาจิตสงบดีหรือ สงบดีอยู่ ท่านจะนอนตายหรือ ขึ้นเลยทันที
นี่เห็นไหมธรรมประเภทนี้ ฟังซิ หยาบหรือ นี่ละธรรมประเภทที่จะขัดกับเราให้เรตกลง

เชียง คือหมูขึ้นเชียงติดสมาธิ ฟันให้มันตกจากเชียงลงไปไซ้ไหม ท่านต้องตืออย่างแรงชิว เวลาท่านพลิกนี้ โถ ฟาดินถล่ม เสียงอรรถเสียงธรรม ให้ฟังเอานะ กิริยาของธรรมแสดงตัวออกมา ถ้าเป็นกิเลสแล้วฆ่ากันขาดสะบั้นไปเลย ถ้าเป็นธรรมกิเลสขาดสะบั้นนะ

ท่านจะนอนตายอยู่นั้นหรือ ท่านรู้ไหมสมาธิเป็นหมูขึ้นเชียง ท่านรู้แล้วยัง ความสุขในสมาธิเท่ากับเนื้อติดฟัน มันมีความสุขใหม่เหอเนื้อติดฟัน เหอๆ ๆ ขึ้นเรื่อยนะ นั่นละธรรมท่านออกเต็มทีนะ ท่านจะเอาเราลงจากเชียง คือติดสมาธิอยู่ ๕ ปี เต็มเหนี่ยวเลยสมาธิเต็มภูมิ บทเวลาท่านจะเอาเอาอย่างนั้น นี่ละฟังชิว กิริยาของธรรมให้ฟังเอา ฟันน้องทั้งหลายไม่เคยฟัง

ที่เรานำมาแสดงทุกวันนี้เราไม่มีกิเลสออกมาแผงเราพูดจริงๆ จะเปรี้ยวๆ เหมือนฟาดินถล่มก็ตาม ฝนตกมามันเย็น ฟ้าเปรี้ยวๆ โอ้ย ฝนจะตกแล้วหาอะโรมารอง พวกนักธรรมะทั้งหลายพอได้ยินครูบาอาจารย์แว๊กวักๆ เอาละนะธรรมจะออกแล้วนั่น พวกนั้นวิ่งเข้าป่า ทางนี้วิ่งเข้าหาท่าน ต่างกันนะ พวกอรรถพวกธรรมได้ยินเสียงแว๊กวัก เอาละนะธรรมจะออกแล้ว คือถ้าท่านเด็ดอย่างนั้นมีแต่ธรรมล้วนๆ นะอย่างอื่นไม่มี เด็ดเท่าไรธรรมยิ่งละเอียดลออ เพราะฉะนั้นพอได้ยินเปรี้ยวปร้างจึงวิ่งเข้าไป ใ้อพวกบ้าวิงหนี ว่าท่านดูท่านดำท่านพูดกระแทกแตกตัน มันว่าไปตามภาษาบ้าของมันมันไม่เคยรู้ภาษาธรรม เวลาพูดภาษาธรรมอะไรๆ ฟังเสียงเห่าว้อแว้วๆ พวกบ้าเห่าไม่หยุด ใ้หว่าเสียบ้างเออะ

นี่เราพูดถึงเรื่องฟาดินถล่ม ท่านชัดกับเราธรรมประเภทนี้ ไ่ล่งจากสมาธินี้ก็เอากันจนกระทั่งถึงว่า สมาธิทั้งแท่งเป็นสมุทัยทั้งแท่งท่านรู้ไหมๆ เราก็มีแห่งหนึ่งในมรรค ๘ สัมมาสมาธิว่าไง เราก็เอานี้ออกมา ถ้าสมาธิเป็นสมุทัยทั้งแท่งแล้ว สัมมาสมาธิจะให้เดินที่ไหน สัมมาสมาธิของพระพุทธเจ้าไม่ได้เป็นสมาธิหมูขึ้นเชียงเหมือนท่าน ชัดเราอีก นี่หมูขึ้นเชียงแล้วไม่ยอมลง ท่านชัดเราอีก มันก็หมอบละชิ พอออกจากรันไปแล้วยังต้องไปวินิจฉัยตัวอีกทีหนึ่ง ทั้งๆ ที่เราไม่มีทฐิมานะที่จะโต้ตอบเพื่อแพ้เพื่อชนะกับท่านนะ เราก็เข้าใจว่าเรามีความจริงอันหนึ่งเต็มเหนี่ยว ก็ชัดกันเต็มเหนี่ยวๆ มวยเด็กกับแซมเปียนชัดกัน เวลาแซมเปียนออกลดตายเด็กร้องแงๆ มันร้องเมื่อไรไม่รู้

ลงมาแล้วนี้ เราไปถกเถียงท่านเท่าไร เราสรุปเอาเลย เราเป็นลูกศิษย์ลูกหาท่านตั้งแต่มาถึงที่แรกแล้ว แล้ววันนี้ไปมีโวหารสำนวนแกก้าสามารถมาจากไหนถึงมาเถียงท่านเหมือนมวยแซมเปียน ถ้าว่าเราเก่งเราทำไมมาอยู่อย่างนี้ เป็นยังงิภูมิของท่านภูมิของเราเอามาเทียบกันชิว ท่านว่ายังงิต้องฟังท่านชิวเรามาศึกษาอบรมกับท่าน ท่านไ่ล่งเชียงก็ต้องยอมลง ขาหนึ่งลงขาหนึ่งยังไม่อยากลงก็ดึงกันลงไป พอก้าวออกทางด้านปัญญาเท่านั้น ท่านไล่ใส่ปัญญา เรียกว่ามันพร้อมแล้วเครื่องทัพสัมภาระที่จะปรุงให้เป็นอาหารประเภทต่างๆ เป็นแต่เราไม่นำมาปรุงเท่านั้นมันก็ไม่สำเร็จพูดง่าย ๆ นี่มันพร้อมแล้ว ท่าน

พูดถึงเรื่องปัญญา ไล่ออกจากด้านปัญญา เอา พิจารณาซิ ปัญญากับสมาธิต่างกันยังไงท่าน จะรู้อเอง เอา ลงจากเขียงไป นั้นเห็นใหม่ละ พอไปนี่ โถ ไม่ใช่ของเล่นนะ นี่เราก็ไม่ลืม ก็มัน พร้อมแล้วจริงๆ พอท่านว่าอย่างนั้นแล้ว ออกที่นั่นก็ผางๆ ฟุ้งเลยทีเดียว เรียกว่าเร็วมาก ทางด้านปัญญา เพราะสมาธิมันพอแล้ว เป็นแต่เพียงไม่นำออกใช้ นอนจมอยู่นั้นเท่านั้นเอง

พอออกจากด้านปัญญา ที่นี้พืดกันไม่นอนทั้งวันทั้งคืน โถ ปัญญาต่างหากแก้กิเลส สมาธินอนตายอยู่เหมือนหมูขี้นเขียง ท่านว่าไม่ผิดอะไรเลย ปัญญาต่างหากแก้กิเลส ที่นี้ก็ หมุนทางด้านปัญญาไม่รู้จักประมาณ ชัดกันทั้งคืนนอนไม่หลับเลย เวลามันหมุนของมัน เป็นธรรมชาติเลย ทั้งวันกลางวันยังจะไม่หลับอีก มันจะตายแล้วนะเรา บางทีบังคับเอาใส่สมาธิ คือพุทโธๆ เป็นคำบริกรรมไม่ให้มันเดินทางด้านปัญญา คือมันฟุ้งๆ หักเข้ามาในสมาธิพักเอากำลัง สมาธิมันก็เกรียงไกรพอแรงแล้วแต่ไม่ใช่เฉยๆ เห็นว่าสมาธิเป็นเหมือน หมูขี้นเขียงไปแล้ว ที่นี้ก็นำมาใช้พักงาน พอออกจากนี้ผิงเลย โอ้ย ฟุ้งๆ เลย

พอมันออกจากสมาธิแล้วกลับมาหาท่านอีกนะ นี่ที่พ่อแม่ครูจารย์ว่าให้ออกจากด้าน ปัญญา มันออกแล้วนะเวลานี้ มันออกยังไงท่านก็ว่า ก็ไม่ได้นอนทั้งวันทั้งคืน ก็บอกท่าน ตรงๆ กลางคืนมันก็นอนไม่หลับ กลางวันนอนไม่หลับ หมุนตัวตลอดเวลา นั้นละมันหลง ลังขาร นั้นเห็นใหม่ เราไม่รู้จะสังขารเป็นยังไง เถียงท่านอีก ถ้าไม่พิจารณามันก็รู้อู้นั้น ละ บ้าหลงสังขาร ขนาบเข้าอีก บ้าหลงสังขาร ท่านว่าเท่านั้น ท่านเอาไม่ทิ้งท่อนมาให้เราเสียเองเจียรระไนเอง พ่อแม่ครูจารย์มันท่านจะไม่แจกแจงอะไรกับเรานัก ส่วนมากตัดไม้ก็เอา มาทิ้งท่อนให้มันเสียเองเจียรระไนเอง นั้นละมันหลงสังขาร คำว่าสังขารมันครอบหมดนะ

ที่นี้เวลาเราพิจารณาไปย้อนมามันรู้หมดอย่างที่ท่านว่า อ้อ เนอะ มันแจกเองแล้วนั่น คือเวลาเราใช้ปัญญาก็จริง แต่เวลามันเลยเถิดไปแล้ว สังขารที่เป็นส่วนสมุทัยมันแทรกเข้ามาเราไม่รู้ นั้นละมันหลงสังขารตรงนั้น เวลามันผ่านไปแล้วยังไม่รู้เอง อ้อ อย่างนี้เอง ยอมๆ พ่อแม่ครูจารย์มันว่าตรงไหนไม่มีผิดเลย เปรี้ยวๆ กับเราที่หนักที่สุดในบรรดา ลูกศิษย์ลูกหาถามครูบาอาจารย์ทั้งหลายแล้วใครก็บอกว่า ไม่มีใครเกินเราที่เป็นนักสู้กับท่าน อาจารย์มัน เอาจริง ๆ นะเรา มันออกมากก็แบบเดียวกันนี้ละ เห็นใหม่ละ เวลาออกก็ ออกแบบเดียวกัน ออกจากหัวใจนี้วะ มันได้ฟุ้งแล้วมันถอยใครวะ อันนี้ก็ยอมท่านตลอดเลยเชียวนะ นี่ละยกเป็นเบอร์หนึ่งเลย

ท่านบอกให้ตายเมื่อไรตายได้เลย มหานี้มันอยู่นักแผ่นดิน มันโง่จะตายไปตาย เสีย ให้คนผู้ฉลาดเขามาครองแผ่นดิน แผ่นดินจะได้เบาขึ้น จะเอาเมื่อไรเลยทันทีนะ ให้ตายเมื่อไรตายได้เลยกับพ่อแม่ครูจารย์มัน ลงขนาดนั้นละ นี่จึงว่าลงโดยแท้ เอาละวันนี้พอ เอ๊ะไปไหนเลยไปใหญ่เลยวันนี้ละ เอาให้ได้ฟังเสียบ้าง หลวงตาออกอุตริมนุสสรธรรมฟังเสีย

บ้างนะ เวลานี้ผู้ตริมนุสธรรมทั่วโลกแล้วนะ ผู้ที่จะตามฟองมันจะตามไม่ทันแล้วนะ เพราะ
ธรรมะมันออกมามากต่อมาก ไม่ทราบจะจับตัวไหนคนไหนเรื่องใดเข้ามา ยัดใส่คุกใส่ตาราง
มันออกอยู่ตลอดนี้ จับไม่ทันว่างั้นเถอะนะ เอาละให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz